

QUÈ HEM DE FER?

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

L'evangeli d'avui ens mostra la inquietud de la gent preguntant a Joan què els cal fer. Primer aconsella a la gent que comparteixi allò que té amb els altres; no allò que li sobra, sinó allò que té. Després aconsella els cobradors d'impostos que cobrin allò que és just, sense coerció ni corrupció. Finalment aconsella els guardes que no subornin per aconseguir més soldada i que respectin els drets humans dels altres, sense tortura.

L'evangeli està escrit en el segle I, però sembla que s'hagi escrit expressament per sentir-lo el desembre d'enguany amb consells plenament vigents per als problemes de la societat actual. Perquè la Paraula de Déu és sempre, sempre actual, viva i eficaç; per això és Paraula de Déu.

Els tres grups esmentats són presents alhora en l'escena i estaven pendents de la resposta que Joan va donant assenyadament i que escolten amb atenció. Els primers, la gent, pregunten: «Què hem de fer?». Els segons, els cobradors d'impostos, pregunten: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?». Els tercers, els guardes: «Què hem de fer *també* nosaltres?». És com una gradació que ens convida a anar avançant en la finor del nostre propi seguiment.

Joan es podria mostrar com el gran protagonista davant d'un auditori nombrós i atent. Però no. Ell sap prou bé que només bateja amb aigua, que només és un missatger indigne de deslligar el calçat d'aquell que ha de venir a batejar amb l'Esperit Sant i amb foc.

L'evangeli acaba dient que Joan anunciava al poble la bona nova. Nosaltres com a cristians, estem cridats també a anunciar la bona nova, a proclamar que el Regne de Déu s'apropa, que ve per quedar-se, que sempre és enmig nostre.

Quin goig si nosaltres podem ser portadors d'alegria i de pau. Quin goig si se'ns pot reconèixer com a gent de bon tracte! Quin goig quan podem intuir que hi ha alguna cosa més que ens fa viure a ple cor, que ens fa afegir vida a la vida!

Alegrem-nos-en! Visquem sempre contents, perquè l'alegria ens ve d'ell, del Senyor, del Sant dels Sants. Facilem-li que puguem ser instrument de la seva obra perquè, com Joan, puguem obrir una ruta al Senyor i aplanar els camins.